

ΕΡΓΑΣΙΑ & ΜΗΤΡΟΤΗΤΑ

Πριν αρκετό καιρό διάβαζα σε ένα περιοδικό ένα άρθρο για τη μητρότητα και τις συνθήκες εργασίας στη Νορβηγία, η οποία θεωρείται η ιδανικότερη χώρα στον κόσμο για να φέρεις στον κόσμο και να μεγαλώσεις ένα παιδί. Στη Νορβηγία θηλάζει το σύνολο σχεδόν των μητέρων τουλάχιστον για τους πρώτους έξι μήνες, ενώ το να δίνεις στο μωρό σου γάλα με το μπιμπερό, θεωρείται, αν όχι ταμπού, τουλάχιστον αξιοπερίεργο φαινόμενο. Είναι απόλυτα συνηθισμένο θέαμα να βλέπεις μια μητέρα να θηλάζει στη στάση περιμένοντας το λεωφορείο, ενώ υπάρχουν καφετέριες φιλικές προς τα μωρά με θέσεις πάρκινγκ για τα καροτσάκια, ειδικές παραστάσεις στον κινηματογράφο με αλλαξιέρες μέσα στην αίθουσα, ακόμα και μαθήματα αερόμπικ που απευθύνονται ειδικά σε μητέρες με τα μωρά τους. Μεταξύ των διευκολύνσεων που παρέχει το κράτος προς τη νέα μητέρα, της δίνει τη δυνατότητα αν το επιθυμεί, να απέχει από την εργασία της για έναν χρόνο, επιπλέον της άδειας μητρότητας, χρηματοδοτώντας την με το ποσό των 500 ευρώ μηνιαίως.

Κι ενώ αυτά συμβαίνουν στην εκατομμύρια έτη φωτός μακρινή Νορβηγία, πρόσφατα στην πολιτισμένη χώρα μας, οδηγός λεωφορείου δεν με άφησε να επιβιβαστώ σε - σχετικά άδειο - λεωφορείο, με το καροτσάκι του μωρού, γιατί δεν επιτρέπεται αυτό, όπως ισχυρίστηκε. Η απάντησή του στη διαμαρτυρία μου ήταν «αν έχεις πρόβλημα να πα' να ρωτήσεις τον επόπτη».

Λίγο μετά τη γέννηση του μωρού της, κάθε εργαζόμενη μητέρα έρχεται αντιμέτωπη με το αναπόφευκτο: «Και τώρα τι γίνεται;» Αν και υπάρχει ένα ποσοστό που επιθυμεί για προσωπικούς και όχι απαραίτητα οικονομικούς λόγους να συνεχίσει να εργάζεται, για τις περισσότερες νέες μητέρες η σκέψη της επιστροφής στην εργασία με όλα όσα αυτή συνεπάγεται (αποχωρισμός από το βρέφος, διακοπή του θηλασμού, αναζήτηση του κατάλληλου προσώπου για τη φροντίδα του) αποτελεί πηγή άγχους και στεναχώριας. Καμία μητέρα δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι οι κρατικές παροχές και διευκολύνσεις θα εξαλείψαν το άγχος της επιστροφής στην εργασία, αλλά σίγουρα ένα κράτος πρόνοιας θα έκανε τα πράγματα πιο εύκολα.

Το καθεστώς που ισχύει σήμερα στη χώρα μας σύμφωνα με την ΕΓΣΣΕ, με ελάχιστες διαφοροποιήσεις μεταξύ των επιμέρους εργασιακών κλάδων είναι το εξής:

Οι εργαζόμενες μητέρες δικαιούνται για το θηλασμό και τις αυξημένες φροντίδες που απαιτούνται για την ανατροφή του παιδιού, επί χρονικό διάστημα τριάντα (30) μηνών από τη λήξη της άδειας τοκετού, δηλαδή εννιά (9) εβδομάδες μετά

τον τοκετό, είτε να προσέρχονται αργότερα, είτε να αποχωρούν νωρίτερα κατά μία (1) ώρα από την εργασία τους. Ύστερα από συμφωνία του εργοδότη με την εργαζόμενη, η μείωση του χρόνου εργασίας μπορεί να ορίζεται σε δύο (2) ώρες για τους πρώτους δώδεκα (12) μήνες και σε μία (1) ώρα για τους υπόλοιπους έξι (6) μήνες. Παράλληλα η μητέρα δεν έχει υποχρέωση να προσφέρει συμπληρωματική εργασία που να καλύπτει το διάστημα της άνω διακοπής. Για τις ώρες αυτές δεν περικόπτονται αποδοχές.

Την άδεια αυτή δικαιούται κάθε εργαζόμενη μητέρα, ακόμη κι αν δεν θηλάζει το μωρό της. Την άδεια αυτή για λόγους φροντίδας του παιδιού μπορεί εναλλακτικά να ζητήσει ο άνδρας, εφόσον δεν κάνει χρήση αυτής η εργαζόμενη μητέρα για οποιοδήποτε λόγο. Η άδεια φροντίδας του παιδιού θεωρείται και αμοιβεται

ως χρόνος εργασίας, ενώ απαγορεύεται η πλήρης απασχόληση της εργαζόμενης μητέρας που δικαιούται να εργάζεται με μειωμένο ωράριο. Έτσι, η μητέρα που απασχολείται από τον εργοδότη της παρά τις επιταγές του νόμου δικαιούται την αμοιβή της (το ωρομίσθιο) για την πρόσθετη αυτή εργασία, ενώ δεν αποκλείεται να ζητήσει περαιτέρω αποζημίωση για ηθική βλάβη.

Επιπλέον, είναι άκυρη η καταγγελία της σύμβασης εργασίας για το λόγο αυτό. Σύμφωνα με την ίδια ΕΓΣΣΕ είναι δυνα-

τόν η εργαζόμενη που δικαιούται, σύμφωνα με τα παραπάνω, τη μειωμένη απασχόληση χωρίς περικοπή αποδοχών να συμφωνήσει με τον εργοδότη αντί να εργάζεται με μειωμένο ωράριο επί τριάντα (30) μήνες, να λάβει αυτή τη μία (1) ώρα που δικαιούται να εργάζεται λιγότερο, ως συνεχόμενη ισόχρονη άδεια με αποδοχές. Η εναλλακτική αυτή χορήγηση της άδειας προϋποθέτει συμφωνία του εργοδότη και χορηγείται εφάπαξ ή τμηματικά, εντός της χρονικής περιόδου των τριάντα (30) μηνών.

Η Κορίνα με τον Κωνσταντίνο

Αυτές λοιπόν είναι οι παροχές του Κράτους προς τη σύγχρονη μητέρα. Κι ενώ βομβαρδιζόμαστε συνεχώς από τα μέσα με προειδοποιήσεις και απειλές για τα μελλοντικά δεινά της εθνικής υπογεννητικότητας και τις ψεύτικες υποσχέσεις για την αντιμετώπισή της, στην πραγματικότητα η υπογεννητικότητα είναι μια απλή παρενέργεια της έλλειψης συναι-

σθηματικής νοημοσύνης της κοινωνίας μας. Αν παρομοιάζαμε την ελληνική κοινωνία με έναν άνθρωπο, αυτός είναι φανερό ότι μεγάλωσε με ελάχιστο ή καθόλου μητρικό γάλα και είναι αναμενόμενο να μην αντιλαμβάνεται εύκολα και να μην κατανοεί, ότι η γυναίκα δεν ανθίζει και ασφυκτιά από την επιτακτική ανάγκη να γίνει γρήγορα και πάλι παραγωγική.

Η αναζήτηση του ποιος φταίει για την κατάσταση αυτή είναι ένας τρόπος σκέψης. Η λύση όμως του προβλήματος ίσως σημαίνει ότι η κάθε μια από μας πρέπει να πάρει την κατάσταση στα χέρια της και ότι το «κακό κράτος» είναι απλά μια δικαιολογία. Στην πράξη λοιπόν ... με συγχωρείτε αλλά το μωρό μου ζητάει γάλα.

Κορίνα Μουζάκη, Δικηγόρος - μέλος του Συνδέσμου Θελασμού Ελλάδος (LLL)

THE ENGLISH VOICE OF LLL

Unexpected Benefits of Breastfeeding

Compiled by Kathy Dounoulis, Leader, Athens South Group

- Love Experienced and Taught
- Enjoyable
- Key to Good Mothering
- Responsiveness
- La Leche League LLL Meetings
- Wonderful Friendships
- Easy Travel
- Father Bonding
- Hands Free
- Immunizations More Effective
- Absorption of Minerals

- Lower Rates of Disease
- Relaxing
- Amenorrhoea
- Always Available
- Ecologically friendly

What is your unexpected breastfeeding benefit? Write, and tell us about it in a few words. Submissions can be sent to the editor of the English Pages, kathy2@junior.gr or faxed to 22990-27378. Submissions will appear in the next issue of our magazine.

GREECE

